

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

COM(2006) 237 wersja ostateczna — 2006/0082 (CNS)

(2006/C 325/08)

Dnia 13 lipca 2006 r. Rada, działając na podstawie art. 37 i 299 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 8 listopada 2006 r. Sprawozdawcą był Adalbert KIENLE.

Na 431. sesji plenarnej w dniach 13-14 grudnia 2006 r. (posiedzenie z 13 grudnia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 127 do 3 — 4 osoby wstrzymały się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Zdaniem Komitetu, proponowana zmiana dwóch artykułów rozporządzenia EFRROW jest logiczną konsekwencją decyzji Rady Europejskiej w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007 — 2013. Przy przydzielaniu środków finansowych z Funduszu Spójności właściwe jest zróżnicowane traktowanie potencjału gospodarczego państwa członkowskiego. Można zaakceptować wyłączenie Portugalii z obowiązku współfinansowania ze względu na przedstawiony opis sytuacji w tym kraju.

1.2 EKES korzysta jednocześnie z okazji, jaką stwarza przedłożenie wniosku Komisji, aby wnikliwie zbadać decyzję Rady Europejskiej w sprawie zmniejszenia środków pochodzących z EFRROW oraz przyjęte dla niektórych krajów specjalne uregulowania odnośnie wysokości i zagospodarowania środków na rzecz rozwoju obszarów wiejskich.

2. Uwagi wstępne

2.1 Ramy finansowe UE na lata 2007 — 2013

2.1.1 19 grudnia 2005 r. szefowie państw i rządów UE po wielomiesięcznych pertraktacjach porozumeli się co do ram finansowych UE na lata 2007 — 2013. Kompromis pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską, wprowadzony w życie poprzez porozumienie międzyinstytucjonalne z 14 czerwca 2006 r., zawierał obok postanowień finansowych dla poszczególnych działów również szereg innych uregulowań.

2.2 Istniejące podstawy prawne rozporządzenia EFRROW

2.2.1 Niektóre z postanowień dotyczą wspierania obszarów wiejskich, co przewidziane jest w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005 z 20 września 2005 r. w sprawie wspierania rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

2.2.2 Przyjęte w grudniu 2005 r. postanowienia mają zostać włączone na wniosek Komisji do rozporządzenia (WE)

nr 1698/2005 (rozporządzenie EFRROW). Przedmiotem wniosku Komisji jest zatem zmiana rozporządzenia EFRROW, tak aby te fragmenty tekstu, które stoją w sprzeczności z brzmieniem porozumienia finansowego z grudnia 2005 r. zostały do tego porozumienia dostosowane.

3. Treść wniosku Komisji

3.1 Cel wniosku Komisji

3.1.1 Komisja Europejska pragnie zapewnić zgodność między decyzją Rady z 19 grudnia 2005 r. dotyczącą perspektywy finansowej na lata 2007 — 2013, a rozporządzeniem EFRROW. W tym celu zmienione mają zostać dwa artykuły rozporządzenia. Przewidywane zmiany dotyczą art. 69 ust. 6 oraz art. 70.

3.2 Pułap środków z funduszy na rzecz wspierania spójności

3.2.1 Obecne rozporządzenie w sprawie EFRROW ogranicza całość rocznych dopłat z funduszy na rzecz wspierania spójności (włączając w to środki pochodzące z EFRROW) dla państw członkowskich do maksymalnie 4 % PKB tychże państw (art. 69 ust. 6 rozporządzenia EFRROW). Decyzja Rady dotycząca perspektywy finansowej na lata 2007 — 2013 (w punkcie 40) ogranicza roczne dopłaty z funduszy wspierających politykę spójności, w zależności od przeciętnej wielkości DNB (dochód narodowy brutto) na jednego mieszkańca, od 3,7893 do 3,2398 % PKB.

3.3 Zasady obliczania pułapu środków z funduszy na rzecz wspierania spójności

3.3.1 W uzgodnionej przez Radę perspektywie finansowej na lata 2007 — 2013 znalazły się dalsze uregulowania techniczne. Tak więc górna granica przydziałów zostanie zmniejszona o 0,09 punktu procentowego PKB w przypadku wzrostu przeciętnej DNB na jednego mieszkańca o 5 punktów procentowych w stosunku do średniej UE w latach 2001 — 2003.

3.3.2 Ustalono również, że w 2010 r. zostanie przeprowadzona ocena. Jeśli w jej wyniku okaże się, że skumulowany PKB któregośkolwiek państwa członkowskiego za lata 2007 — 2009 odbiega o więcej niż 5 % od skumulowanego szacowanego PKB, również na skutek zmian kursów walutowych, kwoty przydzielone na ten okres danemu państwu członkowskiemu zostaną odpowiednio skorygowane. Jednak łączna wysokość korekty — dodatniej lub ujemnej — nie może przekroczyć 3 mld EUR.

3.3.3 Dalej przedstawiono postanowienia co do właściwego uwzględnienia wartości polskiego złotego.

3.4 Częściowe wyłączenie Portugalii z obowiązku współfinansowania

3.4.1 Art. 70 rozporządzenia EFRROW stanowi, że środki pochodzące z funduszu przydzielane są jedynie jako częściowe dotacje, zaś współfinansowanie ze strony państwa (w różnym stopniu) jest obowiązkowe. Jednak zgodnie z porozumieniem finansowym z grudnia 2005 r. Portugalii przyznano 320 mln EUR w ramach rozwoju obszarów wiejskich jako kwotę nie podlegającą wymogowi współfinansowania krajowego (punkt 63). Komisja postanawia w swoim wniosku włączyć te uzgodnienia do obecnego art. 70 rozporządzenia EFRROW. W art. 70 ust. 4 zawarto odrębną regulację dla regionów peryferyjnych oraz dla małych wysp na Morzu Egejskim — w ich przypadku udział EFRROW może zostać podwyższony do 85 %. W tym samym ustępie należy umieścić regulację zwalniającą Portugalię z współfinansowania środków EFRROW wynoszących 320 mln EUR.

4. Uwagi ogólne

4.1 Konieczność zgodności podstaw prawnych

4.1.1 EKES podkreśla, że niezaprzeczalnie konieczna jest spójność podstaw prawnych. Wniosek Komisji dotyczący zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) stanowi logiczne następstwo decyzji Rady dotyczącej perspektywy finansowej na lata 2007 — 2013. Brzmienie wniosku jest zgodne z postanowieniami Rady z grudnia 2005 r. oraz wpisuje się w sposób logiczny w strukturę rozporządzenia EFRROW.

4.2 Możliwość oceny treści decyzji Rady w sprawie perspektywy finansowej

4.2.1 Wniosek dotyczący rozporządzenia daje Parlamentowi Europejskiemu, Komisji Europejskiej oraz Komitetowi Regionów i EKES-owi możliwość wypowiedzenia się również co do treści postanowień Rady w sprawie perspektywy finansowej, o ile nie zostały one jeszcze włączone do porozumienia międzyinstytucjonalnego.

4.3 Wzmocnienie polityki spójności

4.3.1 EKES ustawicznie opowiada się za celami polityki spójności, które wzmacniają spójność społeczno-gospodarczą w UE oraz zmniejszają różnice rozwojowe pomiędzy regionami. Cel konwergencji jako istotna część polityki spójności zakłada, że poprzez wspieranie warunków i czynników sprzyjających

wzrostowi gospodarczemu w najsłabiej rozwiniętych państwach członkowskich i regionach możliwe staje się ich zbliżenie do średniej UE.

4.3.2 EKES zwraca uwagę, że polityka spójności realizowana jest za pomocą funduszy (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS) oraz Fundusz Spójności), do których dostęp uzależniony jest od potencjału gospodarczego i sytuacji w regionach. Regiony, których PKB nie przekracza 75 % średniej UE, kwalifikują się do otrzymania wsparcia w ramach celu konwergencji, podczas gdy pozostałe mają dostęp do wsparcia finansowego w ramach celów „konkurencyjność w regionach” oraz „zatrudnienie”. Wśród 25 państw członkowskich 86 regionów w 18 państwach objęto celem konwergencji. Oprócz 9 spośród 10 nowych państw członkowskich (bez Cypru) do regionów tych zaliczone zostaną również obszary w Niemczech, Hiszpanii, Francji, Wielkiej Brytanii, Portugalii, Belgii, Austrii, Grecji i we Włoszech.

4.3.3 EKES z zadowoleniem przyjmuje postanowienia dotyczące zróżnicowanego traktowania siły gospodarczej państw członkowskich przy obliczaniu pułapu dotacji ze środków celu spójności. System różnicowania, zamiast ryczałtowego ograniczenia do 4 %, jest zgodny z ideą konwergencji i pozwala przeznaczyć relatywnie więcej środków na rzecz najsłabiej rozwiniętych państw. W tym sensie rozsądne jest ustalenie pułapu w zależności od potencjału gospodarczego danego kraju.

4.4 Wspieranie rozwoju obszarów wiejskich musi być odpowiednie pod względem wielkości i rozlokowania

4.4.1 „Drugi filar” wspólnej polityki rolnej — wspieranie rozwoju obszarów wiejskich — stanowi, zdaniem Komitetu, szczególnie ważną politykę, której znaczenie wzrastało w ostatnich latach, i na którą nadal powinno się kłaść nacisk. Znajduje to odzwierciedlenie w wypowiedziach Komisji i państw członkowskich, lecz te deklaracje polityczne w żaden sposób nie przekładają się na odpowiednie wsparcie finansowe „drugiego filaru” w okresie 2007 — 2013. EKES bardzo krytycznie ocenia tę sytuację i zajmie się tą problematyką w odpowiednim czasie.

4.4.2 W negocjacjach w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007 — 2013 wielu państwom udało się uzyskać specjalne uregulowania odnośnie wysokości i zagospodarowania środków na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Spośród całości środków przeznaczonych na rozwój obszarów wiejskich, wynoszących 69,75 mld EUR, 4,07 mld EUR przydzielono wyłącznie ośmiu krajom. Austria otrzymała 1,35 mld EUR, Szwecja 820 mln EUR, Irlandia i Włochy po 500 mln EUR, Finlandia 460 mln EUR, Portugalia 320 mln EUR, Francja 100 mln EUR i Luksemburg 20 mln EUR. EKES zauważa, że to nieplanowane przydzielenie środków stanowi swojego rodzaju deklarację polityczną, która świadczy również o znaczeniu rozwoju obszarów wiejskich w tych państwach oraz zaangażowaniu w tej dziedzinie. Obok zasadniczego problemu przyznania w wyniku negocjacji nadzwyczajnych środków finansowych na tak szeroką skalę, EKES widzi także niebezpieczeństwo rozbitcia polityki rozwoju obszarów wiejskich, spowodowanego różnicami w dostępnych środkach i różnym zaangażowaniu poszczególnych państw członkowskich.

4.4.3 Wiedząc o ciężkiej sytuacji Portugalii, wspomnianej już w sprawozdaniu Komisji w sprawie sytuacji rolnictwa portugalskiego (COM (2003) 359 wersja ostateczna z 19 czerwca 2003 r.), EKES akceptuje uzgodnienia Rady o wyłączeniu 320 mln EUR przyznanych temu krajowi z obowiązku współfinanso-

wania. Zasada współfinansowania środków wspierania rozwoju obszarów wiejskich jest słuszna, lecz nie stanowi dogmatu. EKES także w przyszłości będzie krytycznie oceniał wszystkie przypadki dotyczące wysokości i rozlokowania obowiązku współfinansowania oraz przewidzianych wyjątków od tej zasady.

Bruksela, 13 grudnia 2006 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr .../... w sprawie oświadczeń żywieniowych i oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności

COM(2006) 607 wersja ostateczna — 2006/0195 COD

(2006/C 325/09)

Dnia 10 listopada 2006 r. Komisja, zgodnie z art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Dnia 25 października 2006 r. Prezydium Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego powierzyło przygotowanie opinii w tej sprawie Sekcji Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska.

Mając na względzie pilny charakter prac, na 431. sesji plenarnej w dniach 13 — 14 grudnia 2006 r. (posiedzenie z dnia 13 grudnia 2006 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyznaczył Panagiotisa GKOFASA na sprawozdawcę generalnego oraz stosunkiem głosów 110 do 3 — 16 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji zmieniający art. 25 rozporządzenia w sprawie oświadczeń, w którym przedstawiono, jaką procedurę komitetową należy zastosować w celu przyjęcia działań koniecznych do wdrożenia rozporządzenia.

1.2 Komitet zgadza się z włączeniem ust. 3 i 4 do art. 25, gdyż przewidują one zastosowanie nowej procedury regulacyjnej połączonej z prawem kontroli przy podejmowaniu środków o zasięgu ogólnym, mających na celu zmianę innych niż istotne elementów rozporządzenia w sprawie oświadczeń. Zmiana ta jest konieczna w celu uzupełnienia przewidzianej procedury.

1.3 Komitet popiera zastosowanie nowej procedury regulacyjnej połączonej z prawem kontroli do odpowiednich artykułów rozporządzenia w sprawie oświadczeń, ponieważ nowa procedura jest przejrzystsza i skuteczniejsza niż poprzednia.

1.4 Komitet jest zdania, iż należy bezzwłocznie wdrożyć rozporządzenie w sprawie oświadczeń, które obejmuje oświadczenia żywieniowe i zdrowotne stosowane w etykietowaniu,

prezentacji i reklamowaniu żywności. W tym kontekście Komitet podkreśla znaczenie zadbania o to, by zastosowanie nowej procedury regulacyjnej do pewnych artykułów rozporządzenia w sprawie oświadczeń nie skutkowało zbyt długimi procedurami, które mogą stanąć na drodze skutecznego i terminowego wdrożenia rozporządzenia.

1.5 Komitet uważa, że w przyszłości Komisja powinna się zająć kwestią uproszczenia ram prawnych pod względem bezpieczeństwa żywności i ochrony konsumenta. Komitet z zadowoleniem przyjmuje zamiar dokonania przez Komisję przeglądu i aktualizacji istniejącego prawodawstwa wspólnotowego w zakresie etykietowania żywności⁽¹⁾ oraz podkreśla znaczenie upraszczania i objaśniania istniejących przepisów dotyczących etykietowania w kontekście lepszego stanowienia prawa.

1.6 Komitet z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie europejskich ram prawnych, które zarówno służą interesom ochrony konsumenta, jak i propagują harmonizację i skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

⁽¹⁾ Ogólne wymogi dotyczące etykietowania żywności zostały określone w prawodawstwie horyzontalnym (dyrektywa 2000/13/WE oraz teksty pokrewne), którego większość przepisów pochodzi z roku 1978. Prawodawstwo pionowe obejmuje inne przepisy szczegółowe.